

Hoa hồng vàng

“Hoa hồng vàng tượng trưng cho sự phản bội. Người ta bảo thế!!! Mà mua tặng cho nó là có ý gì???”

Đồng trốn tiết học đầu tiên đạp xe thật nhanh xuống chợ. Hôm nay là 8-3!!!

Đồng chật vật kiếm tìm cho mình đóa hoa xinh nhất, đẹp nhất để tặng cho Thảo - cô nữ sinh lớp B6.

Đi hết cửa hàng hoa này đến cửa hàng hoa khác Đồng vẫn chưa tìm thấy bông hoa màu hồng nào ưng ý. Đồng tiếp tục đi sâu vào trong chợ qua một con đường hẻm. Đồng bỗng trông thấy một bông hoa hồng vàng vừa tươi, vừa đẹp ở hàng hoa bên kia đường...Đồng quyết định mua hồng vàng vậy.

Lại đạp ngược lên dốc, mồ hôi mồ kê ướt đẫm, Đồng dắt xe đi nhanh vào trong trường, cầm bông hoa trên tay ngượng ngùng dưới bao nhiêu con mắt đang nhìn chằm chằm vào mình trong lời bàn tán xôn xao và những tiếng cười đầy ẩn ý.

Đồng lao nhanh vào trong lớp, tiết học thứ 2 sắp bắt đầu.

Suốt tiết học người Đồng nóng như lửa đốt, Đồng không còn tập trung vào bài giảng của thầy được nữa mà cứ vẫn vơ nghĩ tìm cách tặng hoa cho Thảo. Bởi trước giờ Đồng thích Thảo có ai biết đâu, tí nữa tặng hoa mà người ta không nhận thì ...ê mặt.

Keng...keng...keng tiếng chuông quen thuộc báo hiệu giờ ra chơi.

- Ê! Đồng mà mua hoa tặng ai nữa? - Phúc châm chọc.

- Phúc, giúp tao việc này được không?

- Mà nói đi.

- Mà đem hoa tặng cho con Thảo lớp B6 giúp ta với, tao ngại quá!

- Ngại gì mà ngại ông nội, thích người ta thì tặng hoa thôi, sợ gì? - Phúc cười

lớn.

- Hàng ngày mày dọn lắm mà sao hôm nay lại nhát như thỏ vậy? - Thăng Nhân xen vào.

- Mà này, hoa hồng vàng tượng trưng cho sự phản bội. Người ta bảo thế. Mày mua tặng cho nó là có ý gì? - Thăng Nhơn lớn tiếng.

- Thật hả! Chết cha tao rồi. Giờ tính sao! - Đồng lo lắng đến hốt hoảng.

- Mày đem tặng đại đi miễn sao nó thấy mày chân thành là được rồi. - Thăng Lợi an ủi.

Mấy thằng bạn thân thi nhau trấn áp tinh thần nhưng Đồng vẫn chưa đủ can đảm cầm bông hoa sang bên ấy tặng cho Thảo.

Đồng đi ra tới cửa lớp rụt rè không dám qua, phải mất công cả bọn kẻ lôi, người kéo Đồng sang lớp B6 mặc kệ Đồng la hét “Thả tao ra, thả tao ra..”.

Thảo ngồi bàn giáp chốt bên cạnh cửa sổ đang loay hoay viết cái gì đó. Thấy cả bọn lôi Đồng đi về phía mình, Thảo giật mình không kịp phản ứng gì thì thằng Nhân nhanh tay giật bông hoa trên tay Đồng và nói: “Thảo, Đồng tặng Thảo nè!”

Xong việc cả bọn ồ lên chạy tán loạn về lớp trong khi hai người đang thẹn đỏ mặt.

Tiết học thứ 4 bắt đầu. Lớp học cứ rúc rích những tiếng cười hướng về phía Đồng, nhưng Đồng chẳng bận tâm. Đồng còn đang mải nghĩ xem Thảo đang nghĩ gì...

- Ê! Sao mày run thế Đồng? - Thăng Lợi hỏi lúc chuông nghỉ giữa giờ vừa vang lên.

- Móa! tụi bây làm tao mất mặt quá, tí nữa Thảo trả lại hoa thì tao giết hết bọn mày. - Đồng nhăn nhó.

- Nếu tụi tao không làm như thế thì mày có dám đi tặng không? - Cả bọn ôm bụng cười ngả cười nghiêng.

Chủ đề “hot” nhất trong ngày là bàn tán về cái vụ tặng hoa của thằng Đồng. Đồng tức lắm nhưng không làm được gì cả lớp.

Giờ ra chơi qua nhanh, thấy Thảo không đem hoa trả lại Đồng cũng yên tâm phần nào, thần sắc cũng khác hẳn lúc nãy, tay chân hết run, tim đập lại bình thường.

- Phúc, mày nghĩ Thảo có cảm tình vào tao không? - Đồng ghé sát tai Phúc thì thầm.

- Hình như có! Nó không đem hoa trả lại chứng tỏ là thích mày rồi!

- Thật không?

- Chắc thế!

Hai thằng ngồi nhảm nhảm với nhau cho hết tiết năm...

Đồng chạy thật nhanh xuống sân trường núp sau cây phượng vĩ già căn ngăn nhìn cô nữ sinh tên Thảo đi về phía chiếc xe của mình.

Đế gọn trong giỏ xe là bông hoa màu vàng tươi rói...

Tà áo dài màu trắng tinh khôi bay phất phơ trong gió...